

زمینه: آکنه یکی از شایع‌ترین بیماری‌های شناخته شده بشریت است و تا ۹۸ درصد نوجوانان را مبتلا می‌کند. بنابراین شناسایی عوامل ایجاد کننده و تشدید کننده آن از نظر نوع و طول مدت درمان و پروگنوز بیماری مهم است.

هدف: تعیین فراوانی عوامل مؤثر بر انواع بالینی آکنه در یکصد بیمار مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان ۵۰۱ تهران از مهر ماه تا آذر ماه ۱۳۸۱ می‌باشد.

روش کار: روش مصاحبه به صورت توالی موارد و نمونه‌گیری به روش متوالی بود و اطلاعات به صورت پرسشنامه‌ای با مصاحبه و مشاهده و معاینه بیماران جمع‌آوری شد.

یافته‌ها و نتایج: از نظر نوع آکنه، ۶۰ درصد آکنه ولگاریس، ۲۵ درصد آکنه کونگلوباتا، ۱۳ درصد آکنه اکسکوریه و ۲ درصد آکنه استروئیدی داشتند. شایع‌ترین سن شیوع در ۲۰-۲۹ سال بود و ۶۷ درصد زن و ۳۳ درصد مرد بودند. شایع‌ترین سن شروع آکنه در سنین ۱۹-۱۵ سال بود. ۷۵ درصد سابقه فامیلی دارند و اکثریت (۸۰ درصد) سیگاری نبودند. ۳۸ درصد تشدید ضایعات با آفتاب و ۲۰ درصد آلوپسی اندروژنیک و ۱۳/۴ درصد هیرسوتیسم و ۴۳/۳ درصد قاعدگی نامنظم و ۵۳/۷ درصد تشدید علایم قبل از قاعدگی را ذکر کردند.

نتیجه‌گیری: آکنه ولگاریس شایع‌ترین نوع آکنه است که در دهه سوم زندگی شایع‌تر است و باعث گرفتاری در زنان بیشتر از مردان می‌شود. اکثر افراد سابقه فامیلی دارند. سیگار باعث بهبود و اشعه آفتاب و قاعدگی باعث تشدید آن می‌شود و ممکن است همراهی با آلوپسی اندروژنیک و هیرسوتیسم و قاعدگی نامنظم داشته باشد.

واژگان کلیدی: آکنه، ولگاریس، کونگلوباتا، اکسکوریه، استروئیدی.